

uit, want de bus zou om drie uur van het veld vertrekken, om ons om zes uur naar de officiële feestavond te brengen.

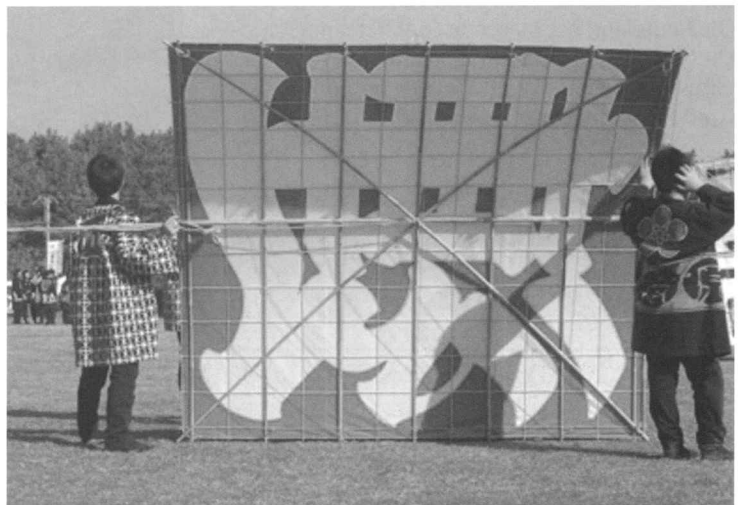
Na een overheerlijk Japans diner werden fraaie Japanse vliegers geveild, waarvan de opbrengst ten goede zou komen aan de slachtoffers van de aardbeving in Niigata. Een van de grote vliegerbouwers kocht voor veel geld zijn eigen vlieger terug om die aan Karla te schenken. Wat een fantastisch cadeau!

Die avond kwam ik dronken terug van het feest en dat was geen wonder. Het lag niet aan de hoeveelheid drank, maar het kwam door het schudden en hossen en het omhoog getild worden.

Zondag, wedstrijd vliegeren.

Om tien uur 's morgens waren alle vertegenwoordigers van de wijken van

Hamamatsu op hun paasbest gekleed om de ceremoniële opening bij te wonen. Veel vlaggen en banieren waren te zien en drums en trompetten te horen. Dat iedereen hetzelfde deuntje speelde deed er kennelijk niet toe. De buitenlandse gasten, waaronder wij, werden gepresenteerd. En om elf uur precies gingen de vliegers de lucht in. Een deel van het veld was gereserveerd voor alle soorten vliegers en een ander deel voor de Hamamatsu vechtvliegers. Zelf heb ik niet deelgenomen aan de wedstrijd voor de mooiste vlieger. Ten eerste stond er weinig wind en ten tweede had ik het veel te druk met andere vliegers kijken. Vliegers van zo'n hoge kwaliteit, dat is een lust voor het oog. Je valt van de ene verbazing in de andere. Je komt hier nog de echte oude Japanse vlieger modellen tegen en alle zijn gemaakt van bamboe en papier (washi). Geen absurd grote modellen, maar van afmetingen die je gewoon mee kunt nemen en zelf oplaten.

Op zo'n dag komen vlieger vrienden je een van hun mooie vliegers schenken. Die vliegers variëren van 1 m tot enkele millimeters groot, de kleintjes opgeborgen in een speciaal houten doosje.

De prijzen voor de mooiste vliegers gingen naar Peter Lynn – in Japan is men gek op zijn vliegers – en naar Amerikanen met dezelfde soort vliegers. Voor ons onbegrijpelijk, kreeg een pijlend vlieger – bij ons al jaren een bekende vlieger – de prijs van de meest bijzondere.

Als afscheidscadeau ontving elke buitenlandse gast een mooi kleed mee. Als tegenprestatie hebben we kleine flesjes jenever, met daaraan een sleutelhanger met een klein houten klompje uitgedeeld. Peter Lynn en zijn vrouw waren er verrukt van en vroegen dit idee over te mogen nemen. Dus als je in Nieuw Zeeland een flesje kiwi krijgt met sleutelhanger, dit is een vinding van de groep "Spelen met de wind", Bas en Ruud.

Maandag.

Vroeg in de morgen na het ontbijt werden we naar het station gebracht, waar eenieder zijn weg ging. De heer Modegi en de Amerikanen richting Tokyo, onze vrienden naar Okayama en wij vertrokken naar Kyoto, waar we de laatste dagen van onze vakantie doorbrachten.

Kaze to Asobu, Ruud en Karla Kugel Hoofddorp